

MEMORANDUM PRO: Výkonná ředitelka Frobisherová

OD: Ghost ID (#6755-4182-2584-1597-987-610-377-ERROR-ERROR-ERROR ...)

ZÁCHYT: 29/01/76


VĚC: Složka *Alexandr*



Tak tady je ta složka, která mě málem zabila, paní ředitelko.

Nebudu vás nudit výkladem, kolik bylo při jejím vytváření třeba vydrancovat databázi, přeskákat světelných let nebo vyrobit roztomilých ufňukaných sirotků – úroveň obtížnosti je dost dobře vidět na našem honoráři. Ale kdo ví, kde hledat, ten tam to svinstvo najde. Vypadá to, že vaše čistící čtyry nebyly až tak důkladné, jak byste ráda, a vaše korporátní válčička není až tak utajená, jak jste doufala.

Všechny rozvědné informace o katastrofě na Kerenze, které jsme dokázali vyhrabat, najdete tady. Kdykoli to šlo, ukládali jsme do zprávy i skeny původní dokumentace. Ta zábavička začíná zkázou kolonie na Kerenze (dnes je to jeden rok) a postupuje chronologicky přes události na bitevní mateřské lodi *Alexandr* a na vědeckém plavidle *Hypatia*, jak nejlépe jsme je dokázali rekonstruovat.

Všechna vizuální a zvuková data jsme začlenili v původní podobě  a přidali k nim i písemné přepisy. *Všechny typografické a gramatické anomálie pocházejí z původních dokumentů.* Komentáře mého týmu jsou vyznačeny ikonkami s kancelářskou svorkou.

Některé psané materiály byly cenzurovány SPS a museli je rekonstruovat naši komtechové, jen vulgarismy jsme podle vašich pokynů ponechali cenzurované. Jistě, příběh začíná smrtí tisíců lidí, ale bože chraň, aby v něm byly nadávky, co?

Skupina Illuminae

*Říkat pravdu v čase všeobecného klamu je
revoluční čin.*

Orwell

**PRO INFORMACI:**

Následující text tvoří výňatky z debrifinku subjektů této složky, Kady Grantové a Ezry Masona. Pohovory proběhly krátce po evakuaci Kerenzy.



**MINISTERSTVO VNITRA
SPOJENÉ POZEMSKÉ LETECTVO
FLOTILA ALEXANDR**

Záchyt: 30/01/75

Tazatel: Povídejte o včerejšku.

Kady Grantová: Když to začalo, byla jsem ve třídě. Bude to znít hloupě, ale ten den ráno jsem se rozešla se svým klukem a on byl přímo tam, na druhém konci místnosti. Koukala jsem se z okna a vymýšlela jsem, co všechno tomu dementovi řeknu, a najednou se na nebi objevily všechny ty lodě a okna se začala třást.

Tazatel: Věděla jste, že se něco děje?

Kady Grantová: Ne. Člověka hned netrkne, že to je invaze. Osídlení na Kerenze není tak docela legální, ale i tak je tu dost provoz kolem dolů a rafinerie. Myslela jsem si, že to je přepravní loď na rudu, která to jenom vzala moc nízko, a dál jsem si plánovala, jak to natřu svému bývalému klukovi.

Tazatel: Kdy jste si uvědomila, že jde o invazi?

Kady Grantová: Až když se rozječely všechny sirény. Nějakej chytrák, co je teď už nejspíš po smrti, spus-

til poplach na kosmoportu. Z *Nezdolného* - to je naše obranná loď od WUC - vyslali varování, abysme věděli, že k nám dorazili nějaký nepřátelsky naladěný lidi s velkýma kanónama, a pak...

Tazatel: Jak víte, že varování vyslal *Nezdolný*?

Kady Grantová: Umím to s počítačema. Chtěla jsem vědět, co se na portu děje, tak jsem se mrkla.

Tazatel: A v té chvíli jste se evakovala?

Kady Grantová: Když to říkáte takhle, zní to uspořádaněji, než to bylo.

Tazatel: A jaké to bylo?

Kady Grant: Parádní čurbes. Plus řev a exploze.

Tazatel: Jak jste to zvládla?

Kady Grantová: Umím myslet nekonvenčně.

Tazatel: Tím myslíte, že jste za pomoci počítače...

Kady Grantová: Tím myslím, že jsem rozbila okno.

Tazatel: Aha.

Kady Grantová: Na parkovišti jsem měla dodávku. Půjčila jsem si máminu káru, protože jsem s ním nechtěla jet domů podzemkou. To, že jsem tam tu dodávku měla, mi zachránilo život. Zahlédla jsem na parkovišti jednoho

našeho učitele a najednou z nebe s řevem sletěl takový kus kovu a...

Tazatel: Slečno Grantová?

Kady Grantová: V jednu chvíli jsem si myslela, že jsem si nechala klíče v lavici, ale pak jsem otevřela tašku a házela věci kolem sebe - nějak jsem věděla, že už nic z toho nebudu potřebovat, není to zvláštní? Nakonec jsem klíče našla na dně a skočila jsem do auta, a sotva jsem nastartovala, podívám se ven a on stál přímo tam a díval se na mě. To vám řeknu, že...

Tazatel: Okamžik, právě doplnili seznam přeživších. Jaké že jste to hledala jméno?

Kady Grantová: Ezra Mason.

Tazatel: Máme ho. Je na *Alexandrovi*.

Kady Grantová: [Nesrozumitelné.]

Tazatel: Jste v pořádku? Můžete pokračovat, pane Masone?

Ezra Mason: Nic mi není. Jenom mě bolí to rameno.

Tazatel: Povím ošetřovateli, ať vám přinese nějaké další léky. Co jste to říkal o tom, jak jste se dostal ven ze školy?

Ezra Mason: Nic takovýho jsem nikdy nezažil. Lidi se mačkali na sebe a řvali. Učitelé. Studenti. Vždyť jsme se všichni znali. V tak odlehlý kolonii v podstatě zná každý každého. Ale najednou jako by se všichni zcvokli. Vzpomínám si, jak to se mnou házelo v davu sem a tam, jak jsem si říkal, proč mám na chodbě pod botama nějak měkko. Až pak mi došlo, po čem to šlapu.

Tazatel: Jak jste se tedy dostal ven?

Ezra Mason: Mám metr pětadevadesát. Ve školním geobalovém týmu jsem hrál hrotového obránce. Jednou jsem hráče na příjmu napálil tak fest, že ho div nemuseli identifikovat podle DNA.

Tazatel: Kam jste šel, když dopadla první raketa?

Ezra Mason: Všichni se hrnuli do podzemky, ale já si řek, že taková plechovka v ledovém tunelu pod zemí je to poslední místo, kde chce člověk být, když to bouchá. Takže...

Tazatel: Počkat, vy jste tam měli podzemní dráhu? Já si myslel, že osídlení bylo ilegální!

Ezra Mason: Človíčku, na Kerenze se dolovalo dvacet let a nikdo to nezjistil. Žily tam celý rodiny. Víte snad, jak daleko od Jádra jsme, ne?

Tazatel: Možná dál, než si myslíte...

Ezra Mason: ... Co má sakra tohle znamenat?

Tazatel: Nic. Omlouvám se.

Tazatel: Co jste to říkal o podzemní dráze?

Ezra Mason: A jo... jasně. Takže, nechtěl jsem to risknout a jít tam dolů, tak jsem vypadnul ven požárním východem. A vzal jsem to zpátky na parkoviště. Což možná nebyl ideální plán, protože jsem tam neměl vlastní káru. Rozhlížel jsem se a z nebe padal oheň a já i tak mrznul, protože na Kerenze, když to pořádně studeně foukne, můžete mít v nejhorším až čtyřicet pod nulou. A ona tam stála.

Tazatel: Kdo?

Ezra Mason: Moje bývalá přítelkyně. Dala mi kopačky tak tři hodky předtím. Čili to bylo dost... trapný.

Tazatel: Co jste udělal?

Ezra Mason: No, napadlo mě, že jestli zůstanu trčet před tou dodávkou, je slušná šance, že mě přejede. Tak jsem zaklepal na okýnko a povídám něco jako: „Pěkněj den na projížďku v autě.“ A v tu chvíli jihovýchodní protiraketovou baterii něco roztavilo na kaši, nejspíš raketa. Takže byste si možná moh do hlášení poznamenat jako fakt, že tyhle zařízení... jaksi... nedokážou zastavit rakety.

Tazatel: Pustila vás do auta?

Ezra Mason: Pustila. Asi si řekla, že mě sice nenávidí, ale ne dost na to, aby mě nechala odkráglovat zabijáckým komandem z BeiTechu. Ale asi tak minutu jí ta úvaha zabrala.

Tazatel: Podle čeho jste věděl, že za útokem stojí BeiTech?

Ezra Mason: Nejspíš nejlepší vodítko bylo to obrovský logo BeiTechu na bitevní lodi nade mnou. Tou dobou se totiž spustila přes mraky dolů a likvidovala zbytek těch obranných postavení.

Tazatel: Tou „bitevní lodí“ myslíte dreadnought BeiTechu *Lincoln*?

Ezra Mason: Jo. To byli oni. ██████████. Moment, smí se tady do záznamu mluvit sprostě?

Tazatel: A co se dělo potom?

Kady Grantová: Vymázli jsme z parkoviště jako ve filmový honičce. Nějaký debil zaparkoval tak, že zahradil výjezd, ale ta dodávka je terénní, tak jsme ho odstrčili.

Tazatel: Jak to vypadalo venku před školou?

Kady Grantová: Spousta výbuchů a spousta mrtvol. Mrtví civilisti, co dělali pro tu ██████████ důlní společnost. Heleďte, představte si, že jste zaměstnanec nějaký mezhvězdný korporace, jo? Objevíte ilegální těžební podnik, který řídí jeden z vašich konkurentů. Co uděláte? Za (a) nahlásíte to na SPS a vesele se díváte, jak jim nakládají jednu pokutu za druhou, anebo (b) tam pošlete útočnou flotilu a odděláte všechny muže, ženy i děti, co na planetě jsou? Co je to sakra v tom BeiTechu napadlo?

Tazatel: Musíme se společně soustředit na to, co se dělo na Kerenze. V tuhle chvíli se nedá udělat nic lepšího než shromáždit co nejvíc zpravodajského materiálu o tom útoku.

Kady Grantová: Neuvěřitelný.

Tazatel: Slečno Grantová...

Kady Grantová: Dobře, tak fajn. Vzali jsme to po hlavní třídě a Ezra zapnul rádio. Chvíli jsem si myslela, že ten blbec hledá ten pravý hudební podkres nebo tak, ale už běželo krizové vysílání. Říkali nám, ať jedeme na kosmoport, že naše výzkumná flotila pošle dolů orbitální čluny a ty nás všechny převezou na orbitu.

Tazatel: Takže jste zamířili ke kosmoportu?

Ezra Mason: Jo. Zapnul jsem rádio jen proto, jestli někde nenajdu nějakou muziku, co se hodí k útěku, ale už pustili krizový vysílání a všem radili, ať padaj na port k evakuaci. No tak jsme to zkusili. Jenže všude byla spousta aut a na hlavní se převrátil nějaký nákladák. Kady nás málem dostala taky na střechu, a když jsem se nabíd, že budu řídit... no, řekla mi něco moc ošklivého.

Tazatel: Chápu.

Ezra Mason: Můžu vám to slovo do záznamu uvést, jestli máte zájem, ale...

Tazatel: Není třeba, pane Masone.

Ezra Mason: Pan Mason je můj táta. A pořád jste mi neřekli, proč s ním nemůžu mluvit.

Tazatel: Musíme provést důkladný debrífink, než vám umožníme jakékoli styky s ostatními civilisty, pane Masone. Tedy... Ezro.

Ezra Mason: „Styky s civilisty.“ Ty bláho. Člověče, je to můj táta. I vy snad furt máte rodiče, nebo ne? Nebo dneska všechny pro tu skvělou Sjednocenou pozemskou správu pěstujou v kádinkách?

Tazatel: Raději mi prostě povězte, co se dělo dál.

Ezra Mason: Ten ██████████ BeiTech vyhodil kosmoport do vzduchu, to se dělo dál. Vypálili na něj pět šest řízenejch střel a udělali z něj kouřící jámu uprostřed ledu. Hrál jsem geebal s jedním chlápkem z letištního personálu. Rob Flynn. A Burton, náš souseď, zase dělal v karanténním skladu. A taky jedna holka, Jodie Kingstonová, tu jsem znal od osmičky, dělala na portu v komunikačním. Byla...

Tazatel: Ezro?

Ezra Mason: Ty kráso. Zrovna mi to došlo. Byla to první holka, kterou jsem políbil...

Tazatel: Potřebujete chvílku pro sebe?

Kady Grantová: Ne, ať to mám za sebou. Když zničili kosmoport, bylo těžké se rozhodnout, kam teď. Většinou jsme se jenom vyhýbali explozím. Země se třásla a já si nejdřív myslela, že to dělají ty zásahy od raket. Pak mi ale došlo, že zásahy rozbily šelfový led pod základy kolonie.

Tazatel: Máte geologické vzdělání?

Kady Grantová: Je mi sedmnáct - jasně že nemám. Ale všude se otevíraly obrovský trhliny, dost velký na to, aby do nich zapadlo auto. A než se zeptáte, jak to můžu vědět, tak jsem to sama viděla. A vzadu v tom autě byly děti.

Tazatel: Takže jste jeli po městě. Co se dělo dál?

Kady Grantová: Ezra chtěl najít svého otce. Dělal v rafinerii, ale já mu řekla, že tam odtud se budou valit proudy lidí a proti nim se nedostaneme. Jeho táta je kus chlapa, jako Ez. Pověděla jsem mu, že se budou evakuovat všichni pohromadě a musíme věřit, že to zmákne sám. Kdybysme tam jeli, někdo by nám moh třeba otočit auto a pak bysme byli vyřizení. Viděla jsem jednu ženskou, jak stáhla chlápka ze čtyřkolky a nasedla na ni se svojí dcerou. A viděla jsem jednoho člena ochranky, jak zastřelil člověka, který se mu pokusil vlézt dozadu do dodávky. Až k rafinerii bysme se nedostali. Chtěla jsem radši jet pro svoji mámu a pro sestřenici Ashu. Táta byl mimo planetu - střídá šichty na Skokové stanici *Heimdall* - takže dole jsme zbyly jenom máma a já. Máma je patoložka, dělá v laborce v lékařském středisku. Asha je tam na stáži.